

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.938 van 19 december 2002
in de zaak A. 50.330/X-6376.**

In zake : Michel DARRAS,
wonende te 8490 JABBEKE,
Merelstraat 11

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten P. VANDECASTEELE en R. BACKAERT,
kantoor houdende te 8530 HARELBEKE,
Noordstraat 7.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Michel DARRAS op 16 februari 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 24 december 1992 van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, houdende verwerping van zijn beroep tegen de beslissing van 30 juli 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, waarbij hem de vergunning wordt geweigerd voor het verkavelen van gronden, gelegen aan de Ettelgemstraat te Jabbeke, kadastraal bekend Sectie A, nr. 442;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. BACKAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker het enig middel als volgt formuleert :

"Het M.B. geeft als motivering dat de toepassing van artikel 23, 1 niet kan toegestaan en dit zonder meer;

Beroeper stelt - dat dit kan, gezien de situatie aldaar;

Beroeper verwijst eveneens naar de uitgeruste wegen en alle voorziene nutsvoorzieningen rond de verkavelingsaanvraag. Tevens de rondliggende bebouwing";

Overwegende dat de verwerende partij het middel "onvoldoende toegelicht" en onontvankelijk noemt; dat zij voorts herinnert aan het bepaalde in de artikelen 11 en 23, 1°, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen en laat gelden wat volgt :

"Een vereiste onder de thans vigerende wetgeving is dat de grond waarop wordt gebouwd of verkaveld gelegen is binnen een huizengroep aan dezelfde kant van een openbare weg.

Het blijkt uit de plannen van de bestaande toestand dat de te verkavelen gronden niet liggen binnen een huizengroep aan dezelfde kant van een openbare weg";

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord repliceert dat niet wordt aangetoond dat de verkaveling de goede ruimtelijke ordening zou schaden, dat het gewestplan, "meer dan twaalf jaren oud" en achterhaald is, en dat alle "wettelijke voorzieningen" ter plaatse zijn;

Overwegende dat in de laatste memorie verzoeker betoogt wat volgt :

"Het verslag stelt, dat het bestreden besluit 'OMSTANDIG' is gemotiveerd - doch dit aangehaald element geeft eveneens geen enkel bewijs 'WAAROM' de verkavelingsaanvraag op stedenbouwkundig gebied - het gebied zou schaden en/of de goede plaats van aanleg zou schaden.

Hierdoor en door het feit, dat de verkavelingsaanvraag een voortzetting is van de reeds bestaande woningen er naast en dit langs dezelfde kant der straat - medegezien, dat alle wettelijke nutsvoorzieningen aanwezig zijn - komt de aanvraag in aanmerking wat betreft art. 23 1° - K.B. 28.12.1982.
(...)"

Overwegende dat het middel de redengeving van het bestreden besluit onvoldoende acht doordat zij zonder meer stelt dat de "opvulregel" vervat in artikel 23, 1°, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen niet kan worden toegepast, terwijl de grond aan alle vereisten voldoet, namelijk de ligging aan een uitgeruste weg en aanwezigheid van "rondliggende bebouwing"; dat het middel naar behoren is uiteengezet en geadstrueerd; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat het bestreden besluit luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat het ontwerp de vorming van drie nieuwe woonkavels beoogt, bestemd voor vrijstaande eengezinswoningen; dat het terrein aan de straatzijde 77 meter breed is en dat de kaveldiepte rond de veertig meter bedraagt;

Overwegende dat de grond volgens het gewestplan Brugge-Oostkust, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, gelegen is in het agrarisch gebied; dat zulk gebied, overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bestemd is voor de landbouw in de ruime zin en behoudens bijzondere bepalingen enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens

verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven mag bevatten; dat het verkavelen om bijkomende woningen te kunnen bouwen in strijd is met deze planologische bestemming;

Overwegende dat de voorschriften van het vastgesteld gewestplan verordenende kracht bezitten en bindend zijn zowel voor de particulier die op een grond wenst te bouwen als voor de vergunningverlenende overheid, en dat ervan slechts kan worden afgeweken bij wijze door de wet voorzien; dat bij uitzondering, volgens artikel 23, 1° van voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972, in onder meer het agrarisch gebied verkavelingen en bouwwerken kunnen worden toegestaan voor zover deze de goede plaatselijke ordening niet schaden en de bestemming van het gebied niet in gevaar brengen, en voor zover de grond op de dag van de inwerkingtreding van het gewestplan of ontwerp-gewestplan gelegen is binnen een huizengroep aan dezelfde kant van een voldoende uitgeruste openbare weg;

Overwegende dat rechts van betrokken grond twee woningen staan maar dat links over een grote afstand geen verdere woonbebouwing voorkomt; dat 230 meter verder wel een agrarisch bedrijf zich situeert, evenwel gericht op de Gemene Weidestraat, een weg die de voorliggende Ettelgenstraat loodrecht kruist; dat gelet op deze open ruimte die deel uitmaakt van een uitgestrekt nog gaaf landbouwgebied, geenszins toepassing kan gemaakt worden van de opvulregel zoals bedoeld in vermeld artikel 23, 1°; dat het verkavelen van de grond, die als weide volop zijn landbouwbestemming heeft bewaard, de wettelijke kracht van het gewestplan volledig zou tenietdoen en het ruimtelijk beleid, dat erop gericht blijft de resterende open ruimte te vrijwaren, in ernstige mate zou bezwaren";

Overwegende dat het besluit uiteenzet waarom artikel 23, 1°, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 niet kan worden toegepast, met name omdat, ofschoon rechts van betrokken grond twee woningen staan, links over een grote afstand geen verdere woonbebouwing voorkomt en dat 230 meter verder enkel een agrarisch bedrijf te zien is, en omdat deze open ruimte deel uitmaakt van een uitgestrekt nog gaaf landbouwgebied;

Overwegende dat de aangehaalde redengeving de weigering verantwoordt; dat de erin vermelde gegevens steun vinden in het dossier; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat hetgeen in de memorie van wederantwoord wordt aangevoerd een nieuw middel betreft dat in het verzoekschrift kon worden ingeroepen; dat het niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.